PROBLEME DE „A. B. C." ALE BASCHETULUI

Varietatea și multitudinea procedeelor tehnice și tactice din jocul de baschet au pus în fața tehnicienilor probleme deosebite în ceea ce privește durata perioadei de învățare, dînd naștere la semne de întrebare asupra limitei de vîrstă la care se poate începe inițierea.

In urma unei experiențe acumulate în cursul unei perioade de lucru de 6 ani cu copiii, am obținut cele mai bune rezultate începînd cu vîrsta de 11—12 ani, adică cu elevi din clasele a V-a și a VI-a, ajungînd ca în clasele a X-a și a XI-a aceștia să posede un bagaj de cunoștințe tehnice și tactice corespunzător, care le deschide larg porțile spre performanță.

O problemă deosebit de importantă este aceea a dezvoltării fizice generale și a pregătirii fizice speciale. In acest sens am obținut rezultate bune, folosind exerciții de dezvoltare fizică proprii atletismului. Ținînd seama de legarea particularităților de vîrstă ale elevilor cu metodica predării, am început cu exercițiile de viteză de deplasare și de reacție și cu exerciții pentru dezvoltarea îndemînării. O atenție deosebită am acordat-o dezvoltării interesului și dragostei de lucru, prin îmbinarea elementelor util și plăcut, deoarece la această vîrstă nu există posibilitatea unei depline concentrări în exerciții de mai lungă durată, necesare aprofundării cunoștințelor prin repetare. Astfel, exercițiile de dezvoltare a vitezei și a îndemînării pot fi legate în cadrul unei ștafete cu sau fără obiectul de joc, putînd fi folosite aparate ajutătoare — bănci de gimnastică, trambuline elastice, mingi umplute etc. Aceste ștafete pot contribui cu succes și la însușirea unor elemente de mișcare în teren sau a unor procedee tehnice. fără ca elevului să i se spună acest lucru. In acest fel, procesul învățării este mult ușurat, iar elevul lucrează cu multă plăcere, mai ales dacă în cadrul ștafetei respective există și stimulentul întrecerii. In cadrul acestor exerciții pot fi învățate opririle în 1 și 2 timpi, schimbările de direcție, întoarcerile etc. Este însă foarte important să se facă în permanență corectările necesare.

Am ajuns la concluzia că un loc deosebit trebuie să-l ocupe în pregătirea viitorilor jucători exercițiile pentru dezvoltarea îndemînării generale și speciale, acestea putînd fi făcute sub formă de concurs și în mod deosebit legate de obiectul de joc. Transportarea sau conducerea mingii sub diferite forme și din diferite poziții, a două sau mai multor mingi conduse cu unul sau cu ambele brațe, cu sau fără obstacole (bănci, trambuline) pe care să le ocolească sau să le sară, contribuie în mod deosebit la obișnuirea cu mingea, la crearea așa-numitului „simț al mingii", care le dă posibilitatea s-o mînuiască fără efort, relaxat și în orice condiție de joc.

ANCHETA NOASTRĂ

Cum pregătim SCHIMBUL DE MÎINE

In 5—6 ani de activitate profesională, în care timp am asistat la toate competițiile de juniori din orașul București și din țară, și am lucrat în diferite tabere ale M.I.C. ori ale federației de specialitate, am observat că o serie de tineri jucători cu calități fizice și tehnice deosebite nu dădeau un bun randament în meciurile oficiale, deși la antrenamente erau cei mai buni. Acest proces inhibitoriu în competiție este cauzat de insuficienta pregătire morală și de voință, de o învățare a tehnicii ruptă de tactică, ruptă de joc,

Unii antrenori sînt de părere că la început copiii trebuie să-și însușească cît mai bine elementele de tehnică, pentru ca ulterior ele să fie înglobate în acțiuni tactice bine definite.

Noi am pornit de la ideia că tehnica și tactica jocului de baschet nu pot fi privite ca elemente separate, ci trebuie privite într-o strînsă legătură. Aceasta a fost ideia centrală în experimentul făcut de noi și rezultatele au dovedit justețea ei. Elementele de joc nu au fost predate nici chiar la învățare ca elemente separate, ci întotdeauna în legătură cu o situație de joc reală. Totdeauna exercițiile pentru însușirea unor elemente de tehnică au constituit crîmpeie de joc, adică au fost folosite cel puțin două elemente de tehnică deodată (de pildă, aruncarea la coș precedată de schimbare de direcție, pasă sau fentă), adversarul a apărut încă din primele lecții, iar alături de el încă un jucător, creîndu-se astfel combinații de doi jucători. Chiar dacă la început scopul acestor combinații nu era conștient, tinerilor baschetbaliști li s-a creat deprinderea de a colabora pentru atingerea țelului final: înscrierea coșului. Copiii au fost obișnuiți să gîndească ce au de făcut pe teren, fiecare exercițiu creîndu-le probleme care o dată rezolvate dădeau satisfacții deosebit de mari.

La prima vedere se pare că predarea acestor exerciții de tehnică însoțită de elemente tactice îngreunează și lungește perioada de învățare. Intr-adevăr, copiii își însușesc tehnica jocului într-un timp mai îndelungat, dar o dată cu ea a fost învățată și tactica elementară a jocului, ușurîndu-se astfel mult munca în viitor. Imbinînd tehnica cu tactica în învățare, am eliminat exercițiile artificiale rupte de joc, care mai sînt încă „la modă", ca, de pildă, eternul șir pentru aruncare la coș. Despre utilitatea exercițiilor de tehnică și tactică se poate scrie foarte mult; noi ne mărginim însă să constatăm că învățarea care se bazează pe exercițiile amintite mai sus are rezultat mai temeinic. Jucătorii se descurcă foarte bine pe teren, sînt obișnuiți să gîndească, să colaboreze. Orice combinație tactică vom aplica ulterior va fi mult mai rapid însușită, ea bazîndu-se pe lucruri cunoscute total sau în parte.

De importanță capitală considerăm necesitatea stimulării copiilor — încă de la vîrstă fragedă — spre o gîndire tactică elementară și considerăm că numai astfel se va putea crea baschetbaliștilor noștri fruntași un schimb valoros. Ideia că tactica elementară încarcă memoria copiilor, că dezvoltarea lor intelectuală nu asigură însușirea ei, sînt idei greșite, după părerea noastră.

Scopul acestor rînduri este și crearea unei baze de discuție între antrenorii și tehnicienii baschetului care se ocupă cu problemele tineretului.

Prof. C. DASCALESCU și Prof. E. KLOSOVSCHI

POPICE

PATRU ZILE ÎN MIJLOCUL FINALIȘTILOR...

Timp de 4 zile ne-am aflat în mijlocul celor aproape 120 de finaliști ai campionatelor individuale și pe echipe. In pauzele dintre jocuri sau în clipele de răgaz, finaliștii ne-au redat fragmente din „drumul" pe care l-au parcurs pînă la... București în ultimul act al acestor competiții. Discutînd cu fiecare în parte despre cele două campionate am putut să ne facem o imagine și mai completă asupra întrecerilor începute acum un an. Iată cîteva concluzii:

1. Și-au disputat întîietatea peste 1000 de echipe, iar în campionatul individual au luat startul cîteva mii de jucătoare și jucători.

2. Mulți antrenori și instructori au căutat — și au găsit — o serie de elemente talentate cu care au întinerit echipele. Un popicar mai în vîrstă a făcut o remarcă semnificativă „*Cred că nu există o echipă care să nu aibă în formație doi și chiar trei tineri*".

3. Formula de desfășurare a competițiilor a fost foarte bună pentru că a angrenat pe sportivi, mai ales în fazele superioare, într-o continuă activitate competițională.

4. In schimb, schemele din fazele zonale au fost greșit alcătuite, îngăduindu-se astfel unor echipe mai slab pregătite să ajungă pînă în etapele superioare și chiar în finală. Exemplu: Industria locală Baia Mare, care a totalizat la București doar 4399 p.d.

Urmărind întrecerile de la București, ne-am convins că majoritatea finaliștilor s-au pregătit cu conștiinciozitate. Trofeele au fost cucerite de Rapid București (feminin) și Voința Tg. Mureș (masculin), două echipe care au perseverat ani de zile pentru a ajunge în posesia invidiatelor titluri. Campionatul individual a fost cîștigat de cunoscuta sportivă Florica Lăpușan (Rapid București) care după o perioadă de declin a avut — grație seriozității dovedite în procesul de instruire — o puternică revenire de formă. La băieți întrecerea s-a încheiat cu o mare surpriză: Bruno Stuller (C.F.R. Timișoara) în vîrstă de 22 de ani, a depășit o serie de popicari cu o îndelungată experiență, devenind campion al țării. Și încă ceva: tinerele și tinerii popicari prezenți în număr neașteptat de mare la aceste finale ne-au lăsat impresia că dacă vor continua să se pregătească cu sîrguință vor îngroșa în curînd numărul sportivilor noștri fruntași. In general, după finalele de la București am rămas mulțumiți pentru că am asistat la cele mai viu disputate întreceri din istoria acestor campionate.

Jucătoarele echipei Rapid București, campioane pe anul 1961, zîmbesc fericite obiectivului fotografic

Foto: M. Comaroni

Dar parcă mai trebuia ceva. „Ceva" care ar fi adus un calificativ mai bun finalelor campionatelor pe anul 1961, „ceva" concretizat în următoarele:

● Mai multă orientare față de particularitățile arenelor. Majoritatea jucătoarelor au lansat bila în forță, deși pistele și popicele necesitau o aruncare mai lentă.

● Popice regulamentare ca formă, defecțiune care a influențat negativ asupra rezultatelor. Vina aparține F.R.P.

● Reamenajarea pragului de lansare de la arena luta (din cauza defecțiunii pragului, bila era aruncată, scăzîndu-i-se astfel din precizia imprimată).

● Mai multă siguranță în lansarea bilei, îndeosebi la „izolate", și persistență la culoarul preferat. Imprecizia și jocul la centru au făcut ca rezultatele din cadrul campionatului pe echipe să fie slabe.

● In sfîrșit, ar fi fost bine ca echipa bucureșteană I.O.R. să constituie un colectiv unit, și nu fărămițat de pasiuni personale, motiv pentru care au și scăpat printre degete titlul de campioni. După părerea noastră antrenorul A. Gomoiu, obosit în urma turneului din R.P.U. și pe lîngă aceasta neantrenat, n-ar fi trebuit să joace.

Tr. IOANIȚESCU

F.R.P. amintește cluburilor și asociațiilor că transferările sportivilor pe anul 1961 se fac pînă la 31 iulie a.c.

BOX

Primele intilniri în cadrul „Cupei Eliberării"

● Arena Progresul din str. Dr. Staicovici va găzdui, începînd de astă-seară, întîlnirile de box din cadrul competiției dotată cu „Cupa Eliberării".

Această competiție s-a bucurat în fiecare an de un mare interes în rîndurile boxerilor și ale amatorilor sportului cu mănuși. Și de data aceasta, numeroși boxeri din Capitală s-au înscris în competiție și așteaptă cu nerăbdare primul sunet de gong. Cei mai buni boxeri care vor evolua în cadrul acestor întreceri vor primi numeroase premii. Gala va începe la ora 19.30.

Iată cîteva meciuri din program: Al. Bariciu—Gh. Gheorghe, D. Minea—C. Rusu, Dănilă Done—Dumitru Nicolae.

● Boxerii din țările balcanice se pregătesc intens pentru a participa la „Cupa orașelor balcanice". Din Grecia ne-a sosit de curînd o scrisoare în care sîntem înștiințați că federația elenă a alcătuit următoarea echipă: *muscă:* Theotokatos Angelos (22 de ani); *cocoș:* Kostarellos Panaghiotis (34); *pană:* Kalahalios Theodoros (22); *semiușoară:* Hadjinikolau Anastasios (22); *ușoară:* Hossakos Stavros (30); *semimijlocie:* Michel Demetre (26); *mijlocie mică:* Kiriazis Const. (20); *mijlocie:* Tasakiris Socrates (22); *semigrea:* Stoiemendis Byron (22); *grea:* Polykondriotis Panaghiotis (28). Echipa va fi însoțită de antrenorul Kourkoulas Stelianos și de arbitrii judecători Evanghelidis Agamemnon și Karavannis Constantin.

OINA

Marginalii la „Cupa regiunilor"

Reprezentativele regiunilor Brașov, București, Suceava și echipa orașului București s-au întrecut la Galați, în cadrul finalei tradiționalei competiții dotată cu trofeul „Cupa regiunilor".

In prima zi a finalei, echipele au reușit să obțină puține puncte suplimentare realizate din loviturile cu bastonul. Cauzele: vîntul care a bătut puternic din față și buna pregătire a fundașilor echipelor la „prindere" (oraș București, reg. Suceava și reg. București) care au cules multe mingi grele. Echipa orașului București, cîștigătoarea trofeului, sesizînd din timp că nu se poate obține ușor puncte suplimentare din bătaia mingii cu bastonul, a utilizat la maximum bătaia mingilor înalte către mijlocul terenului. Aceasta a dat posibilitate jucătorilor bucureșteni să treacă, fără a fi prea mult jucați, prin cele două culoare.

La „prindere" echipele s-au prezentat în real progres. A ieșit în evidență omogenitatea lor, ca urmare a unei gîndite repartizări a oamenilor pe posturi. Faptul că echipa regiunii București a obținut cele mai multe puncte din țintire, se datorește unor combinații de pase care aveau la bază organizarea din timp a poziției de țintire, ceea ce a lipsit în unele jocuri echipelor Suceava și oraș București. In jocul „la bătaie" fiecare echipă s-a prezentat cu sisteme diferite. Jucătorii bucureșteni au fost însă singurii care au utilizat în permanență grupele mobile, formate în funcție de desfășurarea jocului în timp ce reprezentativele regiunilor București și Suceava au întrebuințat mai mult grupe fixe iar cea a regiunii Brașov a practicat un joc individual.

In ceea ce privește confruntarea de ansamblu a echipelor, putem spune următoarele: formația orașului București a jucat în tur foarte atent iar după ce și-a asigurat conducerea în clasament a urmărit numai victoria și nu un scor pe măsura posibilităților. Reprezentativele regiunilor București și Suceava au început turneul crispat și numai în retur și-au revenit la ritmul normal, cînd însă era prea tîrziu. Echipele orașului București și regiunii Suceava au utilizat în permanență aceiași jucători, pe aceleași posturi, în timp ce reprezentativele regiunilor București și Brașov au schimbat jucătorii aproape de la meci la meci.

In general se poate afirma că echipa orașului București a cucerit pe merit cupa, fiind cea mai pregătită și omogenă și constituind un colectiv unit și disciplinat. De fapt, toate echipele au dovedit sportivitate în timpul întrecerilor, ușurînd astfel sarcina arbitrilor, care și-au putut face pe deplin datoria. „Cupa regiunilor" a constituit un bun prilej de verificare a stadiului pregătirii echipelor regiunilor noastre și a ținut trează timp de cîteva luni atenția iubitorilor sportului nostru național.

Echipa orașului București, cîștigătoarea „Cupei regiunilor"

A. RAFAILESCU
antrenor

RUGBI

C. C. A.—Dukla Bratislava

(Urmare din pag. 1)

riozitate, dorind să reprezinte cu cinste culorile clubului. Echipa militară va alinia formația standard, care i-a adus de altfel locul II în clasamentul turului: Penciu — Ciobănel, Nanu, Kramer (Ghiță Dan), Cojocaru—Nica, Merghișescu—Șt. Constantin (Bărbălău), Preda (Milea), Enache — Blăgescu, Mehedinți—Ionescu, Căpușan, Danciu (Iatan).

Sportivii cehoslovaci nu și-au alcătuit încă echipa, care va fi formată abia la teren din următorul lot de jucători: Karel Brejla, Jaroslav Dosoudil, Jiri Dvorak, Pavel Hejda, Antonin Hrubizna, Jaroslav Kraml, Frantisek Hratouchvil, Zbynek Kratouchvil, Frantisek Krejsi, Stanislav Mauer, Vlastislav Melichar, Miroslav Stasny, Milan Sturch, Petr Turyna, Pavel Valack, Milan Vepr, Jaroslav Wimmer, Karel Zich. Antrenorul echipei este fostul internațional Richard Kreici.

In continuarea turneului lor, rugbiștii cehoslovaci vor juca joi în compania echipei Dinamo București.